

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Sfintei Cuvioasei Parascheva **Grăirea Domnului către bisericile creștin-ortodoxe din România, Republica Moldova și** **Rusia**

E sărbătoare pe pământ pentru creștini când e în cer sărbătoare și măreață este petrecerea în cer între sfinți, iar pe pământ curg lacrimi de iubire la cei ce iubesc cerul și sfinții lui, căci sfinții sunt mângâierea celor de pe pământ în vremi de bucurie sau de necaz, iar adevărata carte de istorie numai sfinții o pot lăsa spre a fi scrisă pe pământ, și ei sunt cei ce împing înainte toate, de vreme ce toți cei care se agață de scaunele de stăpânire trag totul în jos, totul înapoi, numai pentru ei, lăudându-se între ei și peste oamenii de jos că sunt ei cineva și că au ajuns sus, o, dar ei se urcă sus doar să se îmbogățească și să petreacă viață cu trufie, căci pe scaunele unei cetăți nu sunt suiți oameni curați cu inima și cu mâinile și cu viața, ci numai cei lacomi de averi și de ranguri și de slavă, numai aceia își cumpără scaune de stăpânire, iar stăpâni buni și miloși și duioși pentru oamenii poporului, o, cu greu ajung aceștia la cârmuire ca să le facă bine și numai bine semenilor lor, care au nevoie de căpetenii cu inimă mare, îndeletnicindu-se ei cu paza și binele vieții celor peste care ei stăpânesc și slujesc ca unor frați iubiți, cu care împreună zidesc și îngrijesc țara.

O, e sărbătoare de sfinți în ziua aceasta, iar neamul creștinesc aduce aplecare și închinare sfintei Parascheva, ocrotitoare din cer pe vatra neamului român și mult dăruitoare de bine celor curați cu inima și cu dorirea, dar mai mare ar fi bucuria pentru sfinți și pentru cei care cinstesc pe sfinți pe pământ dacă s-ar învrednici oamenii cu viața cea sfântă și cu poruncile lui Dumnezeu mereu pe buzele și pe faptele vieții lor, iar Eu, Domnul, ar fi atunci să am împărăție multă cu oamenii și lucru mult cu cerul între oameni și n-ar mai duce oamenii lipsă de Dumnezeu, și nici lui Dumnezeu nu I-ar lipsi atât de mult oamenii cei iubitori de cer, și minuni multe s-ar vedea bucurând pe cei credincioși și întărind credința și dragostea de Dumnezeu peste atâția oameni care n-au pe Domnul în gândul lor, în viața lor, în crezul lor, dar dacă nu se întâmplă așa, iată, împărăția păcatului a prins stat mare pe pământ cu oamenii și crește răutatea în inimi din pricina lipsei de Dumnezeu din oameni, căci oamenii fără Dumnezeu în ei nu sunt oameni buni nici dacă firea lor i-ar ajuta să fie buni, fiindcă cei ce sunt cei buni, dacă nu sunt buni pentru Domnul nu se cheamă rod răsplătit și veșnic rodul vieții lor, și se pierde rodul odată cu locul din care el se arată a fi.

Eu, Domnul, vin la tine cuvânt și te îmbrățișez în cuvântul Meu, popor român, căci tu ai pe vatra ta trupul sfintei Parascheva, iubitoarea de Dumnezeu în toată vremea ei de pe pământ. O, te îmbrățișez, neam iubit de Dumnezeu pentru alegerea ta, căci Tatăl te-a ales pentru Mine ca să vin în vremea aceasta cuvânt pe pământ și să am casă unde să trag și să fiu așteptat când vin și primit să fiu și iubit să fiu la venirea Mea cuvânt pe pământ.

O, pace ție, neam român! Și pace vouă, cetăți și țări cu nume de creștin-ortodoxe așa cum Îi place Domnului și sfinților Lui! O, înmulțiți-vă credința și veghea cea pentru ea, că e prea puternic vântul care bate ca să vă șteargă de pe față și de pe inimi credința creștin-ortodoxă, biserica cea bine plăcută Mie încă din vremea trupului Meu pe pământ și până azi și până mâine, o, copii iubiți ai Tatălui Meu Savaot! Grăiesc vouă cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu, o, cetăți creștine după datina cea dintru început, că e zi de sărbătoare în numele acestei credințe în care a trăit și a iubit cuvioasa Parascheva, martoră văzută stând de veghe între cer și pământ în cetatea românească Moldova, una dintre cele trei țări române, în numele Treimii lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cele trei într-o singură țară, țara Mea cea de azi, țara cuvântului Meu la sfârșit de timp, căci deasupra pe cerul ei stau Eu, Domnul, și sfinții Mei și grăiesc de șaizeci de ani pe vatra acestui neam ca să-Mi întocmesc carte și să-Mi pregătesc prin ea un popor credincios și sfânt precum Eu sunt, că nu mai e pe nicăieri sfințenie și loc sfânt pe pământ, iar Eu, Domnul, plâng cu sfinții după po-pasuri sfinte ca să Mă odihnesc de jale, că jale Ne este fără de turmă sfântă, pe care s-o putem

păstori cu cele dulci din cer și veșnice ca Dumnezeu, și nu trecătoare ca omul, căci omul trece ca iarba și nu are loc pregătit dacă n-a iubit pe Domnul pe pământ ca să-L aibă de Părinte și în cer.

O, țara Mea cea de azi, țara Mea creștină, Eu, Domnul, te am în mare veghe cerească, căci toți sfinții te veghează și te înmiresmează cu miresele cerului dacă Tatăl te-a ales Mie masă de praznic de nuntă acum, la sfârșit de timp. O, am pe masă de hrană cuvântul gurii Mele și-ți dau cu el viață și povață și împărțim la toate țările din el, și mai ales la toți cei ce au în mijlocul lor biserică și credință creștin-ortodoxă.

Vă acopăr în ziua aceasta cu mantia Mea și vă grăiesc vouă, biserici și țări ale dreptei credințe și vă povățuiesc să vă întăriți ziua și noaptea în veghe și în credință și în iubire de Dumnezeu, că e negru peste tot pe unde nu este lumina ortodoxiei și Domnul ei Iisus Hristos, Cel care a lăsat acum două mii de ani ucenicilor Lui împărăția Sa ca s-o așeze din loc în loc cu sămânța ei pe pământ. O, și-au întocmit apoi țări și neamuri fel de fel de credințe cu numele Meu pe ele și-și vor dreptul să fie în rând cu cei ce-și zic creștini pe pământ, dar una este biserica Mea, nu mai multe, și se cheamă ea creștin-ortodoxă, iar celelalte sunt strâmbe, sunt după oameni făcute, nu după voia lui Dumnezeu, și nu sunt plăcute Mie aceste forme de credințe și e primejdioasă amestecarea, o, fii ai credinței sfinte, căci toate sunt vopsite, și nu sunt ele lumină peste oameni, și numai Eu, Domnul, Eu și cei ce seamănă cu Mine la mers și la port și la obiceiuri, numai aceia sunt lumină precum Eu sunt lumină a lumii. Și iată, bisericile creștin-ortodoxe și turmele lor, atât cât sunt în lume lumină a lumii ele sunt, precum Eu sunt, numai că oamenilor le place cu întunericul lor drept lumină, și Domnul nu încapă cu ei.

Voi, țări creștin-ortodoxe, o, ce frumos ar fi fost pe pământ să fiți voi nedespărțite în iubirea de Hristos și să aveți putere de lucrat lumină mereu peste noroadele de pe pământ! Voi însă nu v-ați crescut iubirea Mea una de la alta, iar țara Mea română, țara Mea de azi, iată, n-a fost statornică și s-a aplecat pentru sprijin spre țări depărtate de Dumnezeu cu viața și cu credința, și ar fi fost altfel să fie, dar voi, țări creștine după voia Mea, v-ați construit arme de război și dați să le vestiți și să le arătați ca să stricați iubirea dintre voi și s-o schimbați cu amenințarea, căci amenințarea nu zidește iubirea, ci îngrijorarea o zidește, o, fiice ale credinței, și ce este mai jalnic e că țările la care se apleacă pentru sprijin țara Mea română, ca și alte țări cu credință vopsită, dau să strice în România obiceiurile sfinte și tradiția bisericească așa cum este ea primită de la părinți și de la sfinți, și Mă doare și Mă tot doare această îngrijorare, și va fi să nu cruț nuiaua dacă biserica ortodoxă se va apleca să facă jocul păgânilor și să-și păteze de tot fața și cămășuța ei de nuntă pentru masa Mea de cuvânt în mijlocul ei.

O, tu, cetate mititică, copilă română desprinsă de casa ta părintească, Moldova Mea de peste apă, strig la tine: nu te clătina ca să cazi din viță, căci scris este că mlădița care nu rămâne în viță se usucă și se aruncă în foc, iar cea care rămâne în viță Tatăl Meu o curăță ca să aducă roadă multă și mai multă, din viță să aducă roadă, și nu răzleață să rămână ea. O, ești așa de mică singurică, și ce faci tu așa de mică cum ești când cei ce te râvnesc a lor sunt mari și amenințatori și nu sunt buni prieteni cum dai să crezi tu acum, în vreme de cumpănă pentru libertatea ta și pentru numele tău natal? Am voit să te alipesc cu pace și cu puterea Mea la trupul cel întreg al țării Mele din care faci tu parte, iar când am vrut Eu n-ai vrut tu prin cei potrivnici din tine și străini de moștenirea ta, iar acum ai soarta ta în mâna ta, și te povățuiesc să te așezi în genunchi până nu vei fi așa așezată de cei mai tari în tine, care te vor de partea lor, iar tu îngenunchează înaintea Mea și cere înțelepciune să-ți dau și să-ți întăresc credința și veghea, o, că ești tare împietrită cu duhul pe cât ești de micuță, după ce ai fost ruptă și desprinsă de casa ta, de țara ta mamă, o, copilă pribeagă printre neamuri și printre hotare acum, și iată, cheia pentru soarta ta de mâine e în mâna ta. De aceea așează-te în genunchi și fii înțeleaptă, o, Moldova Mea de peste apă, și nu te clătina de pe un picior pe altul, că Eu dau să te ajut dacă Mă așezi lângă tine de sprijin, căci binele tău este acesta, și nu străină cum ești acum.

Iar tu, poporul mare cu întinderea și cu neamul, o, pace ție, poporul rus, și ține-te bine de partea credinței sfinte și a bisericii sfinte, că ai un cer mare de sfinți mari cu credința și cu minunile cerești deasupra ta, și nu lăsa să te cuprindă amețea așa cum s-a întâmplat cu slujitorii bisericii din România, țara cuvântului Meu cel de azi, căci aceștia n-au voit să Mă asculte așa cum ai ascultat tu de Dumnezeu și nu te-ai dus să te amesteci cu cei ce dau să-și păteze credința cu amestecătură de păcat și de aplecare pentru lepădare de părinții cei sfinți. O, pace ție, biserică și turmă creștină, și unește-te cu duhul celor din cer ai neamului tău mare, că mari sfinți s-au ridicat la cer din mijlocul tău în vremea celor o mie de ani de când M-au primit pe vatra ta străbunii tăi cei sfinți, care s-au făcut neamul lui Iisus Hristos între pământ și cer, și tot așa să lupți să și rămâi, o, popor creștin, dar uită-te bine în cărți, căci Eu, Domnul, iubesc sfințenia, iubesc pacea, iubesc frăția, mila și credincioșia și iubesc jertfa cea plăcută Mie, și spun la toate popoarele ca să știe de la Dumnezeu că arma cea mai tare pentru apărare este iubirea de Dumnezeu și de frați, și de la ea credința cea dreaptă, credința creștin-ortodoxă în mijlocul unui întuneric mare al popoarelor fără Dumnezeu pe pământ.

O, popor rus, nu te îngrijora! Din mijlocul neamului român nu se ridică nici un rău asupra ta, că nu e în firea acestui neam să facă rău peste frate creștin și peste vecin, că poporul român este un neam duios la inimă și la iubire, chiar dacă popoarele creștine sunt acum aplecate pentru pace cu toate popoarele, căci așa este scris, să trăiască toți în pace cu toată lumea pe cât se poate. Dar mai mult și mai mult te povățuiesc pe tine, biserică a poporului rus, să nu te apleci cu cei care dau să știrbească ascultarea de Dumnezeu prin biserică așa cum este ea lăsată prin sfinți și prin părinți, că slujitorii din biserica neamului român s-au aplecat și M-au îndurerat adânc și au făcut suspin pentru cei din cer, iar Eu, Domnul, dau mereu să strig la ei să se scoale spre pocăință până nu-și vor dărâma singuri sfeșnicul de pe masă, precum este scris pentru cei ce nu se pocăiesc cât este încă vreme de pocăință.

O, așează-te poață din mijlocul tău și pildă pentru țările creștin-ortodoxe și îndeamnă la statornicie cu veghe și cu ascultare de părinți pe cei ce stau pe scaune de păstori, că e mare primejdie să fie dărâmate de la locul lor rânduielele cele pentru biserica Mea pe pământ și să pătrundă amestecare peste ea.

Plâng sfinții în cer și sunt plini de jale și de veghe peste bisericile lui Hristos, și iată, sfânta Parascheva în țara Moldovei veghețoare mereu peste țara română toată și peste toate țările surori cu credința și cu biserica, iată cuvântul ei de jale peste toate bisericile lui Hristos din țările creștin-ortodoxe. O, iată glasul sfinților, care au întocmit turmă bisericască pe pământ, iată glas din cer:

— *De lângă Tine și cu Tine, Doamne, plâng, și cu toți sfinții frați, și toate bisericile Tale le strigăm să plângă cu noi, ca nu cumva să piară sămânța Ta de pe pământ, biserica Ta sfântă, Doamne, că Tu Te lupți să-i fii Mântuitor, o, Doamne, în timp ce dușmanii ei vor s-o piardă pe ea și s-o amestece în întunericul lor cel fără Dumnezeu și plin de fapte cu păcat.*

O, creștinii din biserici să nu uite ce așteaptă de la ei sfinții, și le spun lor așa:

O, copii ai lui Hristos, voi cereți de la noi tot binele pentru voi și ne cereți mereu în dureri și în bucurii să vă fim mijlocitori spre Domnul și să vă aducem vouă milă și ajutorare de la El, dar și noi vă cerem vouă să faceți ce am făcut noi pe pământ: credință sfântă, iubire de Dumnezeu și viață cu sfințenie în ea, pe care le puteți lua în voi prin ascultare de cele zece porunci, care dau viață de la Dumnezeu celor ce le urmează pe ele pe calea către cer. Eu, din mijlocul neamului român, de unde veghez această vatră a lui Dumnezeu-Cuvântul, aduc acum, în ziua mea de serbare între sfinți, aduc vouă strigătul meu frățesc: Nu călcați peste poruncile lui Dumnezeu, ci împliniți-le cu iubire mare, și ele să vă fie toată bucuria vieții, așa cum se cuvine creștinilor și țărilor creștine, care au ca libertate viața cu Hristos, calea pe care omul osândește păcatul și se face liber de păcat, așa cum eu am împlinit în vremea vieții mele pe pământ și am căpătat loc cu cetele cerești în cer și slujim pe Domnul și cu Domnul între cer și pământ pentru voi și dorim să ne

întâlnim slujind pentru Același Domn al nostru, Iisus Hristos, și să fim una întru iubirea Lui, căci Domnul voiește fericirea cea de veci pentru toți iubitorii Lui.

Eu, Doamne, de lângă Tine și cu Tine plâng de iubire și de fericire că am grațiat acum neamului creștinesc de pe pământ de peste tot, și-Ți dau Ție toată bucuria mea, așa cum și pe pământ numai Ție Ți-am slujit și Ție m-am închinat și numai pe Tine Te-am dorit și Te-am iubit.

— Eu, Domnul, pecetluiesc cu numele Meu cuvântul tău de iubire, fiică iubită. Iisus Hristos este moștenirea ta în cer, și această moștenire voiesc s-o dau la tot neamul creștin-ortodox de pe pământ, după ce fiecare Îmi aduce viața sa ca să fac din ea împărăția Mea. O, dacă n-ar fi sfinții din cer și sfinții de pe pământ în toată vremea, cum ar mai merge, oare, vremea înainte cu atâția oameni necredincioși și slujitori păcatului peste tot pe pământ?

Iată, din așternutul Meu din mijlocul neamului român M-am împărțit cuvânt peste neamul creștinesc de peste tot. Nu mai pot să spun neamul creștinesc, că mulți se vor neamul Meu să fie când ei nu seamănă cu Mine și cu credința cea din sfinți lăsată, și spun: neamul creștin-ortodox, căci numai în această turmă Îmi găsesc Eu rostul și așezarea Mea cea de la începutul bisericii Mele de acum două mii de ani.

O, copiii ai credinței drepte, copiii de peste tot, iată așternutul Meu de venire cuvânt pe pământ, de unde Mă împart! Am șaizeci de ani de cuvânt scris pe vatra neamului român. Mi-am scris carte de istorie în mijlocul acestui neam. O, iubiți pe Domnul și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este Domnul și așternutul Lui în cetatea Lui de cuvânt, și se va cânta bisericeste cântarea cea de slavă, că vor vedea toate neamurile pământului mântuirea de la Dumnezeu venind, și nu de la oameni, și munții se vor bucura de fața Domnului, că iată, vine Domnul, vine să judece pământul, precum este scris! Amin, amin, amin.

Acum, poporul Meu de la izvor, o, mări fiilor, vă dau iar și iar îmbărbătare la lucrul Meu cu voi, și lucrul cu zor să vă fie, că una după alta se scurg zilele de lucru câte mai sunt până la sosirea sărbătorii îngerilor, când Eu, Domnul, Eu și cu voi vom sta în prag și vom deschide larg oaspeților de peste tot și le vom da mângâiere multă și povață dulce pentru statornicie până la sfârșit cu Domnul, pe Care ei L-au ales.

O, fiți încredințați de puterea Mea, fiilor, și de ea în voi apoi, și numai apoi ne vom odihni de osteneală, și ne va fi cu mângâiere odihna cea de după fiecare lucru lucrat, pe care Eu îl întocmesc cu voi. Mână cu mână să vă dați fără răgaz, și lăsați îngerii să între în voi și să poată ei, să poată din cer, fiilor, căci lucrul este sfânt și este mult.

O, aveți grijă de pacea cea deplină între voi, și cu aplecare unii spre alții să slujiți, răscumpărând orice clipă mică de timp, că e tot mai aproape nevoia să fim gata de pus masa cea de praznic de toamnă, praznicul îngerilor, o, fiilor.

Eu, Domnul, vă înveșmântează în duhul puterilor cerești, și cu mângâiere Mă voi purta după voi și veți putea voi tot ce este de făcut, și vă veți minuna ce mare este cel ce este cu Dumnezeu, și Dumnezeu cu el, căci Eu, Domnul, voiesc ca voi să fiți ca Mine, fiilor, și să Mă văd în voi, și pe voi în Mine să vă vedeți, și așa se atinge măsura Mea cu omul, măsura iubirii, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2016